

נתעלם מן העין מורי זהב

א לשון הרע"ס כפ"ח מס'כות
מחלוקות חסורות מחג' דנמ'
הולין דף ז"ס: ב מחסור שלימי
דשקלים: ג עימרא דרנ כנכלי

(סימן ס"ג ס"ק א') ב"ש
סמציאה ט'. לק"מ דהתס
משנת וסכא איבורא וחי לאו
דקוסטא קאמא א"כ איבורא
קעביד וי"ל למימר כל דאית
ליה קביעות פין . וק"ל . שוכ
שנאחי פיוע להב"י נכ"י סי'
[אוצר החכמות]

(יסון ס"ג ש"ד ס"ה ה')
 משמע דבין גמזא בין
 ביד עובד כוכבים כ"י . כל
 ודאי ולגמזא דידן א"י חזא
 שזא שזמ"ס ביד עובדי כוכבי
 רק דכרי כ"ה כ"י כ"י כ"י
 סתמ"ס שזא כ"י כ"י כ"י :
 (שם ס"ה ה') אב"ל אב"ש
 ה"ס שם יב"י . ול"י נראה
 דה"ס ס"ל כדכרי סתמ"ס
 דל"י א"י כ"י כ"י כ"י כ"י
 דלמא רוב עקזא עובדי

(פיסן ס'יג ש"ך סק"ו) משיג
על כ"ח שנהב בשם הכהן
זה שמתאם כהנ"א ודב"ס
זה מוכר מירי וד"ק ור"ס
כי לע"ז מיל"ש משמעות
הפס' ממש כהנ"א מודחקו
ד"ס ח' אול"ס כרע"מ
לא ה"ס יכול לרקד כו'
דדלתא מיירי כ"ז
כוכבי משמע ז"ל לפי האמת
דפס' אב"ר א"ל לומר דמיירי

[illegible]

(ס' ס"ג בש"ך סק"י) אחר
הפסוק כ"י. ולא ידעתי מה
קראו תמוס דלמן ביד אי'
ולאכא דמא' המאנין (ל'א' חסד
וכס' א' חסד) ש"ר רוב ישראל
ולא חסדאי' חסד' לתא'
דכנאן לא תחלסו מן עין
וכס' ק"ח מנחם בש"ך דכ"י
דפריש' שכתב וק"ו זה וס'
דח' דכ"ו. ואין כאלו שם
דח' (ל' ס' חסד) כ"ל:

סג א דכל דפריש בו. *ט"ל ס' ק"י סעף ג' ובמ"ט
סך אחר רוב ואולי כשר אם הם עובדי כוכבים אם
עליון ביד ישראל שרי: ג' ולא נודע פני לקח בו. *ו' ה
הענין שם שמועצת טכנים לקחו הוי כאלו לקחו משם ואבאר וע"ס:
ה וכבר אמרו חכמים כל הבשר
העלוי בידים כגומל בין ביד
בכ"ו (*). משמע דבין כגומל בין ביד
עובדי כוכבים אסור משום כשר
שנחשטלים מן העין וכן משמע דברי
הרשב"א המגיד ולפ"י אפי' ידוע שיהיה
מולקח העובד כוכבים מישראל כשר
בבשר שיהיה אסור משום כשר
שנחשטלים מן העין דלא כדמשתמע
למאורע בשם"י דכשר"ג כשר דכשר
ויו"ל אבל כבר אסרו חכמים כ"ו אפי'
שראו שהעובד כוכבים לקחו מישראל
שנחשטלים כגלה או מרפס מכרו לו ויש
מחמירין בזהם וכן טעמין ע"ל משמע
אבל אם ידוע שיהיה כדפי' וטעמיה מוכר לו
מנחה וליחא אלא כשר"ג וטעמיה חייבה
לדאי איכא ליתעב דמישראל מכר לו

[illegible]

היה זה שחרור מוחלט. וזאת היתה הסיבה שכל המעורבים בפרשת הדם הורשעו. וזאת היתה הסיבה שכל המעורבים בפרשת הדם הורשעו. וזאת היתה הסיבה שכל המעורבים בפרשת הדם הורשעו.

(ס' ס' ח"א) **דאימור** מירנן בעלמא הוא . בנקל'ה רפי'ה ות' בנאימור דארייתא כגון מצא בשוק ברוב מבחי עברוי סוכים ע"ה נאמן כחכ באשת נאמטת רק באיסור דרבנן וקסן לא סוכים אף דברוי

ומשמע דאף במצא ש' עברוי סוכים האם כ' אסחיו ש' עברוי וז"ל כון רוב כ"ס' בירושלמי תנ"ל והוא שראה כ' ואע"י רסניא דחול' מ"ב' דב"ס' (כ"ד י') דהלכא טרב רסניא דגמ' פירוי והאמר רב בטר כ

[illegible]

הג דין בשר הנמצא ולא נודע מהו, ובו ב סעיפים:

א [א] "רשד הנמצא מושלד רשוק הלד אחר הרוב

א רכל דפריש מרובא פריש ב אם היו רוב
(6) המזכרים עובדי כוכבים אמר ואם היו רוב
המזכרים ישראל מותר וכן בשר הנמצא ביד עובד
כוכבים ג ולא נודע ממי (3) לקח את בשר מוכרי
הבשר ישראל מותר ד והו דין תורה ה יוכבר א
בין בשוק בין ביד עובד כוכבים אע"פ שכל המזכר
(ג) ולא י עוד אלא הלוקח בשר והניחו בביתו (7)
אם כן היה לו בו סימן ז או שהיה לו בו (8)
מכירתו ודאי שהוא זה או שהיה ז

סג (א) טביעות עין. • היינו כרד
דס"ל בשר שנחמלס מן היצין
ולאסאר בלא ס"י וטביעות עין ומבוואר
בצב"י בצס הימב"ן דלש"י כל חלס
המנן בזה ור"ל (*) חלוי טעם ממיליה
דללא מהדרין נטביעיו עין חלל לת"ח
טעמי הכא דליסור מדרבנן טעמלא
הוא ע"כ מהני טביעות עין לכל
חלס
• ור חכמים כל הבשר הנמצא
ע"כ השוחטים (ב) ישראל
עלם מן העין ו אסור [ג] אלא
טביעות (ד) עין (א) והוא
דר וחתיים :

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ט"ז

[illegible][illegible]

[illegible]

באר הגולה

כ"ב צ"ח סוף כלל ל"ב: ד' ויש מתיירין. ז"ל ה"ר נשם ספר החומה
ע"כ לא שרי חלא בבשר הנמא בעיר שטבחה ישראל לעורבים
ועלמא לא חיישין וא"ל בעיר שטבחה עובדי טובים עון שטבחה
ביתו ומלאו במקום שטבחה דכל כ"ב לא חיישין לעורב אבל בעיר

גיד כהנא ריש דף י"ז גבי א
הוארין כדכתיבנא מילא שרי
במז ומאכילא דא ליקין דלמא
מאזא תמור מלון חיי"א לנא
מפיק דר' ע"א. הוב ארסי
הנאס' פקח כתיב דריתוס ו'א'
כל כנא ד'א' מ"א ונכא"א'
ורס"ן ואר פורא"א' ד'א' כנא
לכידא דאשני' פ"ס י' ו
קנינא שרי ב'אן וכל מילא
דאכא"א' דל"א ד'א' ונאכיד
מנאמא הארין ע"א (מ"א)
מ"א ב' מ"א מחזין במאס
כ"א. וז' חנא כתיב ג"א' מ"א
ה' דכנא נא' מיירי כקאריס
כנא ד'א' תמן :

כובכים היו שם וכלי דעת
 שה"ך לא שייך לאון ודלמה
 שפיר ודלי רוב שובדי כובכים
 היו שם למה לא הפליה
 רב עיני' אלא ודלי שה"ל
 להכותכות וכן נבכמה שמימה
 שייך ומוחל דרכ ולכן אולי
 דלמה דס"ל לרב כשר שהעלם
 לו הפין אחר פה לא יריבין
 נ"י שבו פה וכלי שובדי
 כובכים אלא שפסוק' כחן

ברוך עובדי כוכבים ות"ל דהא
בנהמה שלימה לא גזר רב ח"ו
דס"ל לכהוס' כהה"ס חמם
דמאוס חומרא יתירא גזר דהא
דא"כ הוה לכה' לומר דהא
בל"ז ע"כ תיירי חס"י להאמח
ברוך כהרים ומחי לבון דלמא

ועקב סימן ל"ב : (ב) והמנהג להקל . פיין
בתשובת כנסת יתוקלל סימן ל"ט . ועיין בשו"מ
ורבי אבן סימן ז' :

בִּתְרַנּוּלוֹת שְׁחוּטָה וְשִׁלּוּחַ צִיד עוֹבֵד כּוֹכָבִים
שְׂחִי תְרַנּוּלוֹת א' וְעַל הַתְרַנּוּלוֹת הַיָּמִי
בִּי דָהָא רַב נָמִי מִכְשִׁיר בְּשׁ"ע דְּעִיר מִסִּי
לְעֹלָמוֹ וְרוֹב הַמּוֹכְרִים יִשְׂרָאֵל לָמָּה לָנוּ לֹא
שָׂמָּה הַחֲלִיפוֹ עוֹבֵד כּוֹכָבִים לְהַנְחִיל שָׁנָה
שְׁעָה וְקָל׃

(יו"ד ח"א)

שאלו רחוקי שנעשה בבשר זה שום
שינוי בעולם חשישין לה"כ לכל מה
דאפשר לחוש דעבר חיווק לרדריס
כילי: (ג) והמבנה דהלך בו' היינו
בזמן שמהלכו במקום הכניחו אל
מלכו במקום אחר אפילו אם הוא
בביתו אחרו אם אין לו בו סימן או
פנימות עין. כ' המדברי פ' ג"ה
וה"ל מעשה בא לידי תגרנותו שהיה
שאלוהו ביד עובד כוכבים בלא שומר
ושמרה לומר שמה אחרת היסח

והתחלפה והכלו לשמוע ושאלו לו אם שמוע זלזה ההרגעות ואמר אין
זה טביעה עין אמנם עהה שחטתי תרגנותה אחת אבל בעל ההרגעות
יה מירר ורחה ואז: שזחא היא וההיה ורחה כיון בעלל ההרגעות
מכירה כר"ח דלמור ליה הלכהה כרד דלמור שזחא בעללם מן עיני אסור
כו' עיניו וההיה ב"ח דרד נמי ומכשי בים עביעות שידעט: עדיף
מוסיקו כדלחיה בגמרא אלא וכהה עליו רש"ל חוץ מוכדו לא הכין כי
לרב לא מהגי ט"ע דהרגעות דשמוח לא שחטס הישראל אלא עובד
כוכבים שחטס דהא שחטס לאו סימן וא"כ לרב דחייש למחא ההליו
ה"כ דחיישין לכס"ג אבל מואחד דק"ל לוי דס"ל לא היישינ שמוח
והולפי לא לא חיישין לכס"ג מואחד דלא חיוי ריעוהא ואומינין בורחי
היא ההרגעות שחטס ישראל מחלל שמוח ואומר עהה שחטסי ההרגעות
א' עכ"ל שחטס ספירש דברי המרדכי שגלחו הישראל לעובד כוכבים
עס ההרגעות שיוליכנה לישראל לשמוע ואמר שמוח לעובד כוכבים
שחטסי לזחא ואין פירושו גרמא כלל דהרי המרדכי כ' בהרגעות שחטסי
ושלחוהו ביום עובד כוכבים כו' שמוע דכבר היה שחטסי וחו דלמה
אמר שבהפך לא תחלפס למחלל שחטסי ההליוף היה לסל לשמוע
זלזה היא אלא שהעובד כוכבים שחטסי וחו למחלל דללוי כשר דודאי
לוי מודח דחיישין שמוח העובד כוכבים שחטסי כל שלא תהבר שישראל
שחטסי אס העובד כוכבים מביא ההרגעות ישראל שחטסי אפי"פ שידוע
לנו שישראל שחטסי אהה מ"מ מאן יומר דו היא דהא אין חוץ רוב עכתי
ישראל ללוי מומר דהרגעות אומר שפירוש שחטסי לעובד כוכבים
זה וכיון שבעלל מכירה לזחא דודאי היא דודאי לא נימא דהעובד כוכבי'
נחן אחרת לישראל לשמוע ולזו שחטסי בעללם להכשיל לישראל הא לא
חיישין להלכהה ורעות כס' ק"לם דלא חיישין להליוות עובד כוכבים
אלא במקום שיש לו הגמס ממנה זה מואחד אפי' לרב דס"ע ס"ל להכריח
דסימן ק"ח אפי' הרי"ק והרמב"ם וס"ע שפסקו אין כרד וא"כ הדידא
קוסא לדוכחא זה המרדכי וחו דהא תכורדכי לא תכח שהשחט אומר
עהה לעובד כוכבים זה ומו"ה ז"ל הלך ג"כ בעקבי רש"ל בפירוש דברי
המרדכי ופי' שחטור לרב לפי שח"א להכירה בעביעות עין שחטסי
כשהליוכה לשמוע היחה חיה ועכשו היא שחטסי כו' וגם על זה קשה
דל"כ ללוי נמי ניוחש כהא מחמת חשס שהיה וחו דהא אמרי' כהדיא

כִּהְיֶה הָיָה בָּכֵל הַמִּקְוִימוֹת שֶׁבְּצִדֵּה רוֹב יִשְׂרָאֵל עַם גַּם נִדְחָה לַפֶּרֶס
הַיּוֹנִי וְכֵן הָם דִּבְרִים לְתוֹקִים וְרוֹחִיקִים . כֵּהָ שְׂטוֹר בֶּשֶׁר
הַחַיִּים כִּי וְכִהְיֶה לְמַדּוּ מִנְּהֵם וְכִהְיֶה בָּחֵ"חַ סוּף כֻּלָּל לִ"ב לְדִלִי
כֻּלָּל לִ"ב דִּין ' . כֵּהָ דְמוּיָה בְּנֵימִי ' וְנִגְלָ"ט לְדַחֲמִי הַחֹל וְכֵהָ
לֹא קִאֲמֹר וְנִהְיִין לְהֶלֶק אֵלֶּה בְּחִיּוֹן קְשׁוּרִים דָּכָן הוּא הַמִּנְכֵּה לְהַחִיָּה כְּמֹ
וְשִׁטּוֹר בְּחֹל"ח סִ"ם הַ"ע רָחֵף גְּבִי הַנֶּזֶן לֹא אֲשׁוֹר אֵלֶּה בְּקְשׁוּרִים וְכִיבֵאלֵה
לְכֵ"ע אֲשׁוֹר וְהַרְשֵׁב"ח וְהַרְחֵ"ל ק"ב ק"ב אֲחֵרִי בֵּהָ הֵכֵחַ לְדִיכָה וְכִיבֵאלֵה
גַּב"ה אֲשׁוֹר וְכִבְקְשׁוּרִים פִּשְׁטָה לְהַסְבֹּר אֵלֶּה בְּחִיּוֹן קְשׁוּרִים גְּרֵאֲחֵה
מִהֲרַס"ל שֶׁם מַחִיר בְּחִיּוֹן קְשׁוּרִים וּפִשְׁטָה דָּגִם הַרְשֵׁב"ח וְהַרְחֵ"ל גּוֹפִיּוּ
בֶּשֶׁם מוֹרֵד הַרְשֵׁב"ח מִיִּירִי בִּכְסָ"ג וְלֹא בִּכְסָ"ח בְּקִי חֲתָרוֹן סַעֲיָ"ט
דִּהְבָּה אֲפִי' חִיּוֹן קְשׁוּרִים עֲלִ"ל וְטַעֲמָה דְּבִדְרֵי עֲלִיָּה שֶׁנֶּחֱמָדוּ כֵּהָ כִּי
וְלִיחָה לֹא מִנְּחָל כֵּן כֻּלָּל דְּבִדְרֵי בְּחִיּוֹן עַם : עַל אֵם בְּצִוּוֹ בְּמִקְוִי
בְּמִקְוִים שֶׁהֵינּוּ לֹא חִיּוֹן וְעוֹנִין לְאַהֲבָה אֲפִי' בְּמִקְוִים שְׂטוֹר עֲבָדֵה

[ד] תלה כו' ואם תלאו כו'. מפרש ההיא דשילוי י"ם בגמלו העניינות לארץ: [ה] ויש מפרשי שפ' ולא כרב דכל הגי' סתני' דמייח' שם חשש עניות וסמך בה ביט' ונמצא גמולו כגמלו דלא כרב ואע"פ שגמלוהו שיעני' דחזקי' נגלה וקאמר שם ורב והכי אציל כו' ולפי' אציל כו' אצילין בישא' וסבירא דרב כהנא שם דלא כרב וכו' וכו' כפ"ה דב"ש שביא דר"ח ועובדא דר' אמי וההיא דשילוי י"ם תלמידי דרב הוי וההיא דפ"ב דב"ש שגמלו העורב בההיא דר' אמי

ע"פ: (ו) שרצוריו, כ' ה"פ' א"ע"ם שלא נקן דעמו אם הוא במקום שצריכו לו לא קון ויבטל לאכרס אלא' יבדוק פניהם ועבדי כוריהם ובש"ל ה"ב ע"ליו ומסביר דוקא כלומר מקום שגמרו לא ליה אכור, וכן כותב עמר' חשק השם וצוה ויבטל וימחק ה"פ' דלם אינם מקורים מותר ואם הם מקורים אכור ועי' ב"ח"ם סימן תת"כ ג"י וזמר וימחק וזמר שמה אחרת הייתה ונקלו להשמות אם שנת זאת התרגולותיו אזהרה מאד שאלה ואלו והאחר' יבין בדין מביד' כ"ח דלמה ע"ל ה"ב א"כ' ובש"ל חירק דס"ל לאמריד' דלרב לא מרי' מ"ע אלא במקום שח"ן ריעושה כגון ששלישיו והאמירו מכה ומחנא' שצריך מ"ע שפאלי' אם ישראל שולח ע"י עובדי גרוע חמתו בזה וי"ל לרב לא מרי' מ"ע אלא מרי' מ"ע לבן כ'

דגול מרבבה

חידושי בית מאיר

ביאור הגר"א

[ו] במקום שכל ט'. ל"ד דה"ה רוב כמ"ש שם וכ"כ ש"ך :

שפתי כהן

יורה דעה סד הלכות חלב

מורי זהב

פרי חדש

יד אברהם

נחלת צבי

סדר [א] חלב כו'. מפורש בדורה: [ב] ושל כו'. מתני' ק"ו א':
[ג] כו' כו'. יומא א' וכו' וכו' כ"א א' ועבא"ג וסתני' דביכורים:
השומע

באר היטב

(א) מינים. בעוד כס' כגון חיות ובהמות עומות. וכ' הס"י דל"מ לדידן

9

שפתי דעת

יורה דעה סג הלכות בישר שנתעלם מן העיץ

משכצות זהב

[illegible]

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
שלחן ערוך <הרגיל> - ד יו"ד א קארן, יוסף בן אפרים עמוד מס: 276 הודפס ע"י אוצר החכמה